

NIȘTE LEBEDE-N PUSTIU

Colecția
DE LA PIETRE AUZITE
Volumul 4

Ediție ilustrată de către autoare

NIȘTE LEBEDE-N PUSTIU
CERȘETOR DIN ÎNTÂMPLARE
NE VREM PĂDUREA ÎNAPOI!
DACĂ NU AR FI FOST ICA...
VODEVIL CU LADY FITNESS
O ROMANȚĂ PISICEASCĂ
50 de POEZII-GHICITORI

Chișinău - 2019

EDITURA

NIȘTE LEBEDE-N PUSTIU

*A*m citit și eu, și știu
că nu-s lebede-n pustiu;
totodată, scrie-n carte
că nici oameni nu-s pe Marte.^o
Dar, dacă-i necesitate
sau silit de-mprejurări,
poate-ajunge orișicine-n
toate cele patru zări,
neștiind dacă mai vine-n
locurile preferate...
Soarta-i, uneori, nedreaptă,
nici nu știi ce te așteaptă!

S-a-ntâmplat nu chiar demult...
Pusei radio, s-ascult,
și aflai cu-nfiorare
că-n acel moment în care
lebedele călătoare
se înălțaseră să zboare,
înșirate într-un unghi,
spre-alte ape stătătoare,
cinci curenți masivi de aer,

rătăcind din zare-n zare,
s-au împreunat mănunchi
și au devenit Tornadă,
care-a adunat grămadă,
la-nălțimi amețitoare,
nori și păsări, laolaltă,
ajungând, nici nu știu cum,
în Pustiul Karakum;
le-a lăsat, apoi, să cadă
între patru dune-nalte
și a zis că, din păcate,
nu le poartă mai departe,
căci temperatura caldă
a epuizat... Tornado...

Norii, preschimbați în ape,
au format un lac vremelnic
pentru lebedele șchioape,
înghețate și flămânde,
și cu aripile frânte,
așezate să se zvânte.
– Așteptați un timp prielnic...
Noi ne vom evapora
numai când veți prelua
zborul vostru mai departe,
le-au spus, generoși, ex-norii
lebedelor ofticate
de efectele furorii
vânturilor căpate.

Era aspră încercarea
ce le-o pregătise viața:
pe o mică suprafață,
ele-aveau un ochi de apă
gata de evaporare,
însă n-aveau demâncare
și părea că nu mai scapă:
nici insecte, nici tu plante,
nici tu alge mai picante
și nici măcar niște mei
nu puteau găsi pe-aproape –
în deșert, de obicei,
hrana toată, cam puțină,
e ascunsă în arină...

Ziua caldă, iată, trece,
și începe noaptea rece;
lebedele, speriate
c-ar putea fi atacate
de viețuitoare-aflăte
în deșertul pământiu –
poate,-o vulpe de pustiu
sau vreun lup sau vreun pisic –
orice fel de inamic,
nu discută, stau chitic
și se-alină cu speranța
că vor mai rămâne-n viață
barem până dimineată...

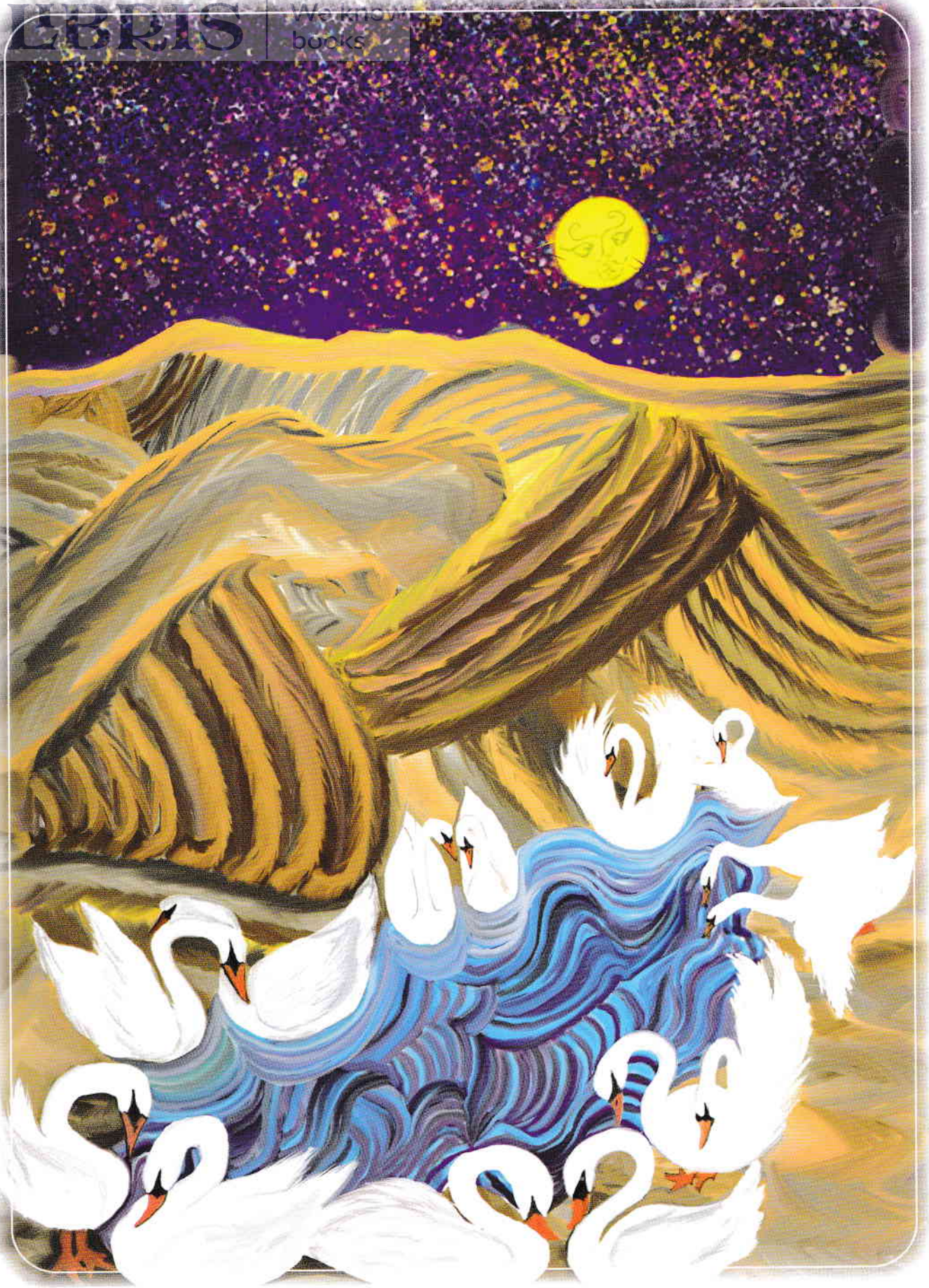
Și speranța le-a salvat –
nimeni nu le-a atacat...
Poate încă nu aflară
animalele de pradă
ce surpriză-alimentară
le aduse-acea tornadă...

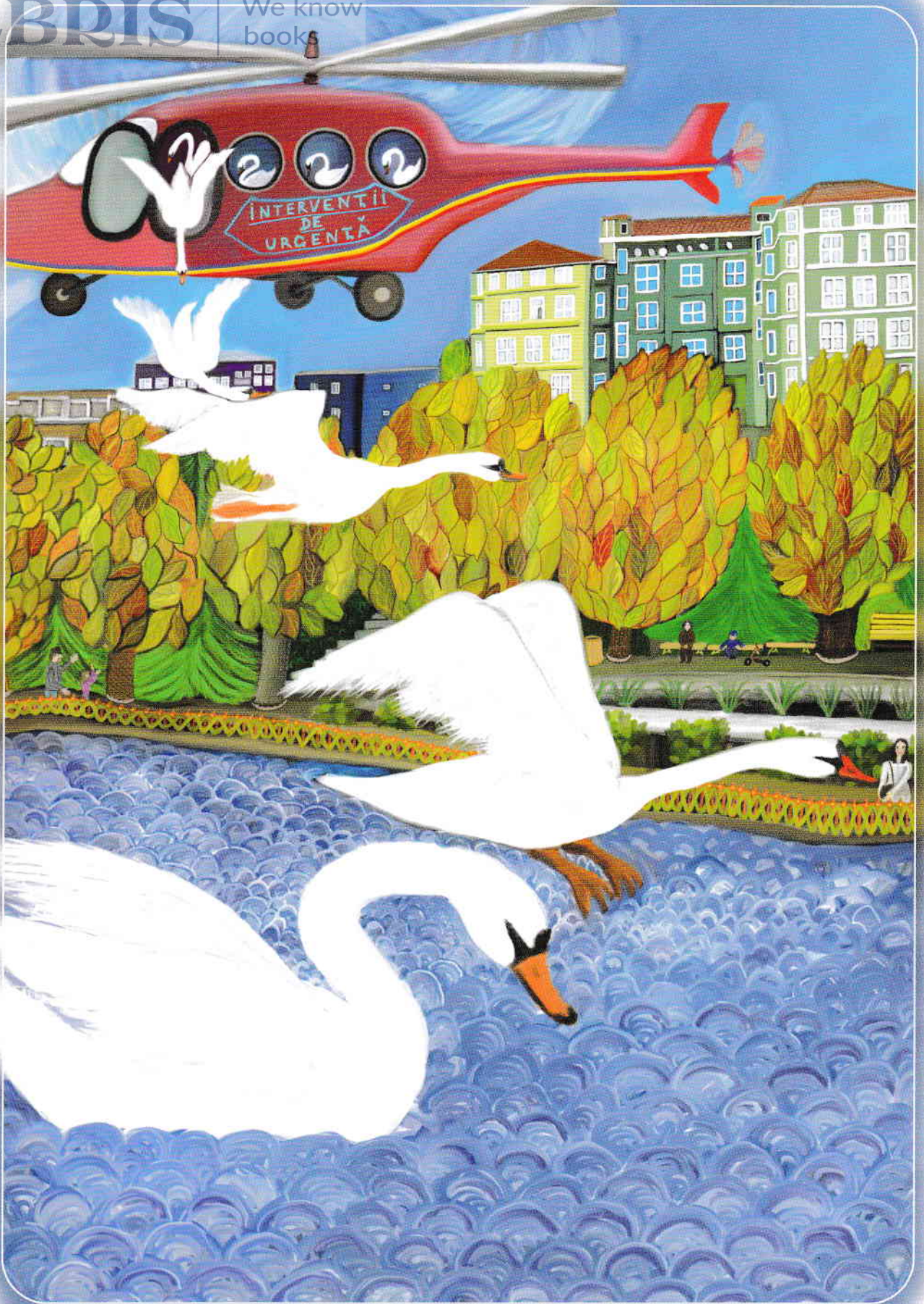
Lebedele stăteau la soare –
încă nu puteau să zboare,
nici dac-ar fi stat mai mult
nu știu de ar fi putut,
căci puteri de un' să ia
când mâncarea le lipsea?

Îns-o șansă de salvare
exista pe undeva,
fiindcă Dumnezeu e mare...
Exista un cineva
care, cu îngrijorare,
ceas de ceas, le urmărea –
un savant și-un fan de-al lor,
care, la calculator,
urmărise-ntâmplător
anume acea Tornadă,
de un satelit filmată.

El văzu cum se-ntâlniră
și apoi se-nvârtejiră
toți curenții împreună,
formând parcă un mănunchi,
ce captase acel unghi
de lebede-n ascensiune,
cum pe mare făcea spume,
cum se grozăvea și cum,
în Pustiul Karakum,
a dat colțul între dune.

Și fanul savant își zise:
„Vai, aceste călătoare
sunt lihnite, pare-mi-se,
și destinul li-e incert –

dac-ar fi putut să zboare,
n-ar fi stat ele-n deșert...
Oare, cât vor ține piept
sortii, fără de mâncare?..."

În această zbuciumare,
el sună la minister:
„Domn' ministru, eu îți cer
să-mi dai un elicopter
și-o echipă de salvare
pentru lebedele care
stau lihnite în deșert!
Dacă nu-mi dai, nu te iert:
nu-ți voi spune dom' *ministru*,
ci-ți voi spune dom' *sinistru*!”

Strașnică amenințare
și rostită cu-nfocare!
Credeți că îl speriasc?
Nici în seamă n-o luase,
dar sări în ajutor,
fiind mare-adorator
al acelor grațioase.

Lebedele-au acceptat
ajutorul acordat...
Ele au făcut escală,
pentru-un timp îndelungat,
pe un lac amenajat,
de la noi din capitală,
și acolo s-au tratat.

De atunci au conturat
ca plimbarea anuală,
care, de-obicei, o fac
pe la ape stătătoare,
să includă și-acel lac...

Iar când vin, e o splendoare –
să tot stai să le privești...
și, privind mai mult, îți pare
că ești parte din povești!